

Ceremonialna cerkev

28. Prihodnost ceremonialne cerkve

1 Kaj pomaga nova zakrpa na stari, prepereli suknji, če na zakrpanem mestu pokriva golo kožo in jo pred vetrom varuje le nekaj časa? Že manjši vihar jo zlahka strga s stare preperete suknje in z njo še kos suknje. Kaj bo potem v viharju varovalo golo kožo pred mrazom? Zato si raje takoj zagotovi novo in močno suknjo, dokler še imaš na voljo sredstva, in ne izgublaj časa z iskanjem blaga za krpanje stare, nadvse preperete suknje, ki ti ne koristi, ob novi suknji pa viharji tvoji koži ne bodo mogli prizadeti ničesar hudega.

2 Kateri pravi gostilničar pa toči novo vino v stare mehove!? Kaj se bo zgodilo z mehovi, ko bo začelo v njih vreti mlado vino? Razneslo jih bo in nespametni gostilničar bo ob mehove in vino. Prav to lahko pričakuje tudi nespametni vladar, ki skuša z novo ustavo pokrpati staro; nova nujno pomeni propad stare in vladar tako izgubi vse: ustavo, deželo in ljudstvo, kot se zdaj že dogaja v Evropi in kmalu bo še več takšnih zgledov.

3 Povem ti: kdor se bo z določenim možem, ki se ima za pobožnega, še naprej spogledoval in se mu prilizoval ob Moji čedalje gostejši luči iz nebes, bo kmalu zapuščen in sam. Kajti želim, da se babilonsko ljubimkanje, ki je trajalo tako dolgo, konča. Odslej naj bo vse zastavljeno na novo in drugače, in Moja beseda, ki sem jo govoril apostolom in številnim drugim ljudem, mora zdaj pridobiti novo moč in oblast in se nato ohraniti do konca časov te zemlje; vsi naj se sončijo in grejejo v svetlobi Mojega nauka iz nebes in naj bo spet tako, kot je bilo v pradavnih časih, da bodo Moji resnični privrženci in ljubljenci v trajni, otipljivi skupnosti z Mojimi angeli in tako tudi z Menoj samim od zibelke do groba.

4 Zdaj se tudi sprašuješ, kako se bo godilo tvoji deželi, ko bo novega vina nalitega v stare mehove preveč in jih bo razneslo, vino pa se bo razlilo. Povem ti: Tisočkrat bolje kakor zdaj, ko skoraj nihče iz strahu pred posledicami dolgega in razsipnega omahovanja, svojemu še tako poštenemu bratu ne zaupa več in neprenehoma govori: 'Človek ne more vedeti, kako se stvari še lahko zasučejo!'

5 V trenutku, ko bi mehove razgnalo, veliki porabniki ne bodo več dejavni, in država bo poskrbela za to, da ne bodo prikrajšani tisti, ki so državi in ljudstvu s svojim duhom in razumom dolgo zvesto služili; toda ob več kot četrt milijonu pohajkovalcev in brezdelnežev brez zaslужka, večinoma iz vrst farjev, ne bodo več mogoči veliki dohodki in pokojnine, dolg do države pa bo kljub vsemu treba poravnati - kajti to bo treba opraviti ne glede na okoliščine, tako da noben brat naj ne bi tožil drugega.

6 Vsekakor sem zdaj spet prevzel vodstvo, da ne bo mogel nastati nered v škodo Mojih privrženecv. Letos bom z deželo, pod katerimi zakoni živiš, še potrpežljiv, potem pa veliko več ne bo mogoče storiti, čeprav bi v njej še telesno prebivali tudi številni Moji stari prijatelji in z njimi vsa njihova ljubezen in zvestoba; Moji in na novo razsvetljeni bodo obvarovani, vse drugo pa bo kaznovano.

7 Spet premišljuješ: Da, Gospod, vse to je že prav. Ko se voditelji nekega naroda polenijo in pokvarijo, si mora ljudstvo izbrati druge, ki bodo ustrezali materialnim, predvsem pa duhovnim potrebam ljudstva. Toda dokler še obstajajo stari malikovalski templji, imenovani božja hiša ali cerkev, s služabniki, ki opravljajo svojo službo, in smejo še naprej pridigati številnim slepim ljudem o nadvse učinkovitem delovanju njihovega cerkvenega bogoslužja, zlasti na božjih poteh in v samostanih, bo nova vlada - pa naj se na novo ustrezno organizira ali naj bo to en sam nov vladar - zmeraj v nevarnosti, da bi sčasoma spet zapadla v staro mračnjaštvo, in to še toliko prej, dokler bodo služabniki templja živeli od zaslužka svojega cerkvenega delovanja. Če naj bi še nekaj časa delovali kot učitelji ljudstva, naj bi jih plačevali kot vsakega drugega državnega uslužbenca, toda za svojo cerkveno službo ne bi smeli od nikogar ne zahtevati ne vzeti ničesar, in tako bi se zelo učinkovito zavrlo početje tempeljskih duhovnikov, ki izžemajo, zavajajo in mračijo ljudstvo, zagotovo pa bi bilo tudi kmalu konec romanj, čudodelnih podob in relikvij ter številnih drugih cerkvenih izrojenosti in zlorab.

8 Povem ti, da imaš po eni stran prav, in bi bilo to nekaj časa tudi dobro, ker bi se tako imenovani duhovnik očitno bolj ukvarjal s poučevanjem ljudstva, za katero bi bil plačan, kot s cerkvenim obredjem, ki mu ne bi več prinašalo ničesar. Če pa bi cerkveno službo opravljal še naprej brez plačila, bi mu bolj slepo ljudstvo začelo pripisovati še večje božje zasluge in tako samo od sebe še huje in globlje zašlo v staro praznoverje, saj duhovnik svojega velikega in pompoznege ugleda, ki bi ga užival pri slepem ljudstvu, gotovo ne bi prikazoval kot nekaj, kar pred Menoj ni vredno nič, temveč kot nekaj, kar Mi je nadvse všeč, in bi tako ljudstvo še bolj utrdil v njegovem starem praznoverju ter tako babilonski vlačugi ob bližajočem se koncu njene vladavine ustvarjal nov prestol.

9 Zato pusti naj farji še naprej izkoriščajo ljudstvo, naj ljudstvo, ki je še slepo, še naprej roma in plačuje drage maše; naj se spoveduje, plačuje predrago spremljanje umrlih svojcev; naj farji prežijo na dediščino in prodajajo drage odpustke in dopustitve; kratka, naj babilonci še huje počenjajo svoje, potem bodo tudi najbolj slepi spregledali in rekli: 'Takšna vera ne more biti drugega kot prevara, ker prav tisti, ki naj bi bili najbolj prepričani o čisti resnici Kristusovega nauka in se po njem ravnali, s svojimi dejanji kažejo, da jim za nauk ni mar, da ne verujejo v nobenega boga in so tako zgolj lažni preroki, ki ne skrbijo za nič drugega kot le za svoj trebuh. Ljudem z različnimi prevarami - tam, kjer prevara ne zadostuje, tudi z njim dano nekakšno državno pravno prisilo - pogosto vzamejo vse imetje in od svojega, v resnici ropa, nobeni žejni duši iz ljubezni ne dajo niti požirka vode. Zato stran z vsemi takimi

lažnimi preroki, stran s trgajočimi volkovi v ovčji koži, stran z vsem, kar je tako dolgo trpinčilo ubogo slepo ljudstvo, ga varalo in ropalo; stran s templji, oltarji, svetimi podobami, relikvijami, zvonovi in vsemi drugimi nekoristnimi cerkvenimi pripomočki brez duhovne vrednosti! Odslej bomo sami preverjali Kristusov nauk, se pustili poučiti pravemu učitelju, ki ga je razsvetlil Bog, in se potem po tem nauku ravnali in ga izpolnjevali, pravi učitelj ob naši mizi pa tudi ne bo umrl za lakoto in žejo in tudi gol in bos ne bo hodil.'

[Jakob Lorber](#)
[Janezov veliki evangelij](#)
[knjiga 10](#)